

העמותה למען הקשיש
 רח' הנשיא 58 חדרה
 טל. 6210526, 6324808

מרכז מידע, ייעוץ והכוונה
 לטיפול אישי בבית ובקהילה
 לקשישים ולבני משפחותיהם.

כיוון חזרה
 עיתון גימלאי חדרה
 יולי 2015 – תמוז תשע"ה 226

לפרטים על פעילויות ואירועים נוספים...
 אגף אגון באג העמותה
www.amuta4kashish-hadera.org.il

"לא טוב היות האדם לבדו"

אוכלוסייה זו אינה נהנית ממרכיב מרכזי וחשוב בסל השירותים שהוא פעילות פנאי חברתית. תוכנית ייחודית זו, באה לתת מענה הולם לאוכלוסייה זו באמצעות התאמת פעילות חברתית והנגשתה לאוכלוסייה.

מטרת התוכנית לסייע בהפגת הבדידות בקרב חברי הקהילה התומכת המרותקים לביתם, לאפשר פעילות פנאי בבית ומחוצה לו, ולשפר את איכות חייהם וזאת על ידי קבלת מענים לצרכים החברתיים.

התכנית מתבססת על מערך של מתנדבים קבועים, אשר מבקרים את חבר הקהילה בביתו, פעם בשבוע, למשך שנה לפחות.

המתנדבים שיצטרפו לתכנית החשובה והמאתגרת הזאת יקבלו הכשרה לתפקיד, הדרכה וליווי צמוד לאורך פעילותם בתכנית.

לפרטים נוספים, להתנדבות ולבקשת השירות
 ניתן לפנות לצליל שומר חי
 Tzliisc@gmail.com 054-5892559

סרטים באולם רנה שני
 16/8/15 יום א' בשעה 16:00 משפחת בלייה
 לפרטים נוספים: נגה הסל 054-8007997

תלם
 שירותי סיוע כ"מ
 סיוע לה אנחנו!

תלם – בשיתוף עם העמותה למען הקשיש בחדרה

- ★ סיוע וייעוץ בקבלת רישיונות לעובד הזר – ללא תשלום.
- ★ מטפלים/ות זרים – 24 שעות ביממה.
- ★ מטפלים/ות זרים – דוברי שפות שונות
- ★ שירות מקצועי ואמין.

מנהל מידע

רח' בית הלל 6 תל-אביב 67017
 טל. 03-5618850, 03-5619120, 0799
 גרינברג כלנית: 050-4440009

בימים אלה יוצאת לדרך תוכנית ייחודית וחדשנית של העמותה למען הקשיש בשיתוף עיריית חדרה, אגף הרווחה, המחלקה לאוכלוסיה המבוגרת והיחידה להתנדבות, אש"ל ומשרד הרווחה.

כיוון חזרה
 עיתון גימלאי חדרה
 יולי 2015 – תמוז תשע"ה 226

עורכת ראשית: יונה מאור.

חברי המערכת: רבקה בן-מנחם, יצחק גולדינגר, יאשיהו וולשטיין, יפה וינקר, רחל ליון, ימימה לוי, רות לפידור, יונתן נוי, נגה ניב, זהבה עמל, עליזה רוזנוסר, פנינה שחק, עדי שיטה, בתיה שרייבמן.

רכזת הכתבים ומפיקת העיתון: עו"ס רויטל פוקס.

המחלקה לאוכלוסיה המבוגרת באגף הרווחה.
 הגהה: יאשיהו וולשטיין.
 המו"ל: "העמותה למען הקשיש" בחדרה טל. 04-6323331 פקס. 04-6247537.
 עריכה גרפית והדפסה: דפוס סאלי חדרה.

אתם מוזמנים לשלוח תגובות וסיפורים מעניינים לכתובת המייל של המערכת:
E-mail: kivunhadash1@gmail.com

איך הופכים חדר סטנדרטי לממ"ד?

את: יפה וינקר | Yafa_24@netvision.net.il

המטרה של החלון יהיה 1.21 מ"ר. וזאת בתנאי שמידת רוחב/גובה לא תקטן מ-0.8 מ' ולא תעלה על 1.1 מ'. החלון יורכב במקום לפני ביצוע יציקת הקיר. כמו כן יותקן חלון גזים, כולל כנף פתיחה.

- גג קל יוחלף בגג יצוק. בנוי מבטון מזוין של 15 ס"מ ויחובר בכל היקפו לקורות המתחזקים של החדר המחוזק.
- לפני יציקת הקירות יורכבו צינורות אוורור.
- טיח הממ"ד יבוצע בהתאם לתקן.

אלה הן ההמלצות המחייבת כל מי שרוצה להתקין בבית קיים ממ"ד.
 בבית פרטי עם חצר שאין בו מקלט בנוי או ממ"ד. ניתן לקנות מיגונית ולהציבה בחצר. זהו חדר מוגן נייד הניתן להצבה בכל מקום.
 מיגונית ניידת מיוצרת במפעל מפלסים ע"פ כל התקנים המחמירים של פיקוד העורף. לה מפרט סטנדרטי ואספקתה אורכת בין שבוע לשלושה חודשים, בהתאם למלאי. למזמינים עד 30 באוגוסט מחיר מיגונית הוא ₪ 24,000 (המחיר יכול לנוע בין ₪ 25,000 ל-₪ 35,000). עלות הובלת המיגונית נעה בין ₪ 5,000-2,500 בהתאם ליעד, עלות הכנת השטח וההתקנה מקצועית בבית הלקוח ובהתאם לאיזור. מי ייתן ולא נזדקק להם, אבל טוב להיות מוכנים לכל תסריט.

מה כולל שיפור המיגון:

- לצורך חיזוק קירות פנימיים, יציקת בטון בעובי של 10 ס"מ בצידו הפנימי של החלל.
- יש להקפיד שהשטח הנותר לחדר לא יהיה פחות מ-8 מ"ר, או 9 מ"ר לחדר החדש.
- גובה החלל המדוד מן הרצפה עד התקרה לא יפחת מ-2.20 מ'.
- החלל המחוזק יהיה חדר פנימי ככל האפשר, מספר קירות החוץ לא יעלה על שניים.
- הכניסה לחדר תהיה מתוך שטח הבניין ותותקן בו דלת הִדְף שתפתח כלפי חוץ. מידות הדלת 70/80 ס"מ רוחב, 200 ס"מ גובה. הדלת תורכב במקומה לפני יציקת הקיר.
- בחדר הזה יותקן חלון הִדְף אחד על קיר חיצוני. השטח

בסניף יד שרה בבית החולים הלל יפה בחדרה

ניתן לקבל שירותי יעוץ משפטי ראשוני לבני הגיל השלישי בנושאים כגון:

- ערכנות • צוואות וירושות
- סכסוכי שכנים
- ביטוח לאומי • חברות ביטוח
- קופת חולים • אפוסטרופוסות
- עריה • תכתובת לרשויות

הייעוץ ניתן ע"י עורכי דין בעלי ניסיון רב תוך שמירה על דיסקרטיות, ובאווירה חמה ותומכת

לקביעת מועד פגישה:
02-6444569
 הייעוץ ניתן ללא תשלום

הקהילה התומכת בחדרה מתרחבת וקוראת לכם להצטרף!

★ **מבצע לחגים לגמלאי חדרה - חודש חיים ללא התחייבות** ★
 הקהילה התומכת מספקת שירותים הדרושים לך בסביבת מגוריך ומעניקה לך ביטחון אישי ושקט נפשי 24 שעות ביממה

סל השירותים מהם תהנה כחבר בקהילה התומכת:

- אם קהילה - סיוע בפיתרון בעיות יום יום וקשר אישי
- אב קהילה טכני - מתן פתרון מידי לתקלות טכניות ותקונים קלים בבית
- פעילות חברתית ייחודית ומגוונת
- התקנת לחצן מצוקה בבית החבר ומענה אנושי 24 שעות
- ביקור רופא בבית בהשתתפות סמלית
- פינוי חירום במבולנס בהשתתפות סמלית

כי איתנו את/ה לא לבד!!!

ירח - 050-8290654 מיכאל - 050-8290658
 ראיסה - 050-8290656 ולדימיר - 050-8290657

הטלוויזיה הקהילתית אמצע הדרך חדרה משדרת בערוץ הקהילתי "מכאן" הוט (Hot) ו-יס (Yes) בכל הארץ ובערוץ המתוח מספר 98 ביום שלישי בשעה 11:00 בבוקר וביום שישי 17:30

להלן הכתבות למגזין אוגוסט מספר 177:

1. יודאיקה
2. יוני
3. עזרא תירם יו"ר מד"א לשעבר
4. חינה תימנית - שידור חוזר
5. גמלאים מתנדבים - שידור חוזר
6. נעליים - שידור חוזר

דפוס סאלי
 ביצוע כל עבודות הדפוס

דפוס אופסט, דיגיטלי ושלטי חוצות הובלה עד בית הלקוח

עשרות שטח נסיון בתחום ההדפסות מאפשר לך לתת לך בדיוק מה שאתה צריך עם דפוס רב על דיוק כפופה ואיכותה וכמו כן על עמידה בלוחות הפלואים.

טל. 04-6345590 רח' הנשיא 56 חדרה

10	9	8			7	6	5	4		3	2	1
			14				13		12			11
				17				16				15
												18
					22		21				20	
								24		23		
		26				25						
33		32	31				30		29	28		27
				36				35				34
		41				40		39		38		37
			47	46			45	44			43	42
						50						48
							52					51

גשר אגולס 2015

מאת: זבה עמל | amal.zm@012.net.il

מאונן

1. שמש 4. הגשם האחרון 8. ימה 11. גשם עז, שיטפון 13. נחל אכזב 14. קומפיוטור 15. סוג של מטוס 17. דירבון, המרצה 18. בית מדרש לדתיים 19. מנוקה, מבריק 20. בית, מקום לגור בו 22. תערובת למילוי ירקות ומאפים 24. השקטת הרוחות 27. אציל, מורס 30. שעות האור 31. צורה הנדסית 34. תבואה, קמה 36. רוצה מאד, משתוקק 37. מילת זירוז 38. סוג של בד 40. אור, זוהר 41. סופרת אנגליה 42. למדן, ידען 44. זווית, פינה 46. הכיני בצק 48. התערבות, התחרות 50. ממהר, מזדרז 51. משעשע, משמח 52. סחבה, סמרטוט

מאונן

1. שרב 2. משפיל, מעליב 3. הביא לעולם 5. מילת משאלה 6. עתיק ישן 7. אות הניצחון 8. ליכוד, הדדיות 9. מחובר, קשור 10. מעבדה 12. שדולה 14. דליל, תפל 16. אור גדול 17. עובדת קשה 21. הנה 22. מין מס 23. כיסופים, ערגה 25. אומה, עם 26. תלולית קטנה 27. מתקן שעשועים לילדים 28. ישן 29. שיר המינצ' מדינה 31. מרקיב, משתבש 32. רטוב קצת 33. חורים 35. נע, זע 36. אדון 39. בהמה טיבטית 40. ילד 43. משבעת המינים 45. שר, מזמר 47. ומספיק 49. ריב חסר 50. מועד, נופל

הצצה להצצה
מאת: יוש וולטון | yoshwols@walla.com

אש או אש
אשה התפתלה סכאבים לפני לידה ובעלה שמעם לצידה אמר לה: "אהובתי, אני מצטער, הכאבים שלך הם קצת באשמתך."
"לא, הירגע, אתה לא קשור לזה בכלל."
החכר עם האף באדמה
גבר אחד פגש בחבר שהתהלך עם האף באדמה.
"מה קרה, מישו סת לך?"
"לא, להיפך, אני עומד להיות אבא."
"בגלל זה אתה מסתובב עם פרצוף כזה?"
"כן, אך אינני יודע איך לבשר את זה לאשתי."
רק אייז'וויס קאים
המורה החדשה רצתה להרשים את התלמידים על ידי שיטות פסיכולוגיות חדישות. "ובכן, מי שחושב שהוא אידיוט שיקום."
כעבור כחצי דקה עמד מוישה על רגליו והמורה שאלה אותו:
"אז מה מוישה, אתה חושב שמדי פעם אתה יכול להיות אידיוט?"
"לא המורה, פשוט כואב לי לראות אותך עומדת לכד."
השנות לתחנת כפריל
זוג פשוטי-עם נסע לצרפת לטיול. בפריז עלו על אוטובוס כדי להגיע ללובור. כשהגיעו לכיכר הניצחון, הכריז הנהג: "שארל דה גול."
אחד הנוסעים קם וירד מהאוטובוס שהמשיך לכיוון שדרת השאנז-אליה והנהג שוב הכריז: "פרנקלין רוזוולט", ונסע נוסף ירד מהאוטובוס. כעבור זמן קצר הכריז הנהג: "ג'ורג' קלמנס", נוסע נוסף ירד מהאוטובוס. האשה התעשתה ואמרה לבעלה:
"אנחנו לא נדע מתי לרדת, כי לא מסרטנו את השמות שלנו לנהג."
אלצ'רית אלוכחית?
אשה ערכה טעודה חגיגית ואמרה למצלצ'רית ה'הבלה' ששכרה לאירוע:
"אני רוצה שתגיש את ראש הכבש עם לימון בפה ופטרוזיליה באזניים."
"בסדר גברתי, אך את לא חושבת שאני אראה קצת מגוחכת?"

המטבח של סבתא
מאת: בתיה שרייבמן

סלט סלק עם רוטב יוגורט
(4 חצות) **המתכון של מיכל לוי**

חומרים:
5 סלקים קטנים, קלופים וחתוכים למקלות או מגורדים
1 כפית חומץ בלסמי
2 כפות שמן זית
1 כף מיץ לימון
מלח ופלפל לפי הטעם

לרוטב:
2 גביעים יוגורט 3%
2 כפות בצל ירוק חתוך דק
2 שיני שום, קלופות וכתושות
2 כפות פטרוזיליה
קליפה מגורדת מ-1 לימון
מיץ מלימון אחד

ההכנה:
1 הרוטב: שמים את כל מרכיביו בצנצנת סגורה ומנערים היטב.
2 שמים בקערה את הסלק, החומץ, שמן זית, מיץ לימון, מלח ופלפל - מערבבים בעדינות.
מגישים את סלט עם רוטב היוגורט בצד.

משטרת ישראל

בלמס -

טלפון: 02-5428100
פקס: 02-5428118
י' בסיון, התשע"ה
28 מאי 2015
סימוכין לשכ"מ: 91292115

לכבוד חברי מועדון "קפה אירופה" חדרה חברי מועדון "מפגש בכפר" כפר סבא העמותה למען הקשיש חדרה

הנדון: תודה והערכה
בסימוכין ל: מכתבכם שהתקבל ביום 28.05.15

אני מודה לכם על דברי השבח החמים הרשומים בפנייתכם, ואלו יועברו, בצרוף הערכת, לחניכי קורס הפי"מ, לשוטרים ולמפקדים שנטלו חלק בעשייה הברוכה המתוארת במכתבכם.

כן אתכבד להשיבכם, כי הגדרתי את ערך השירות לאורח, לצד חיזוק כושר ההרתעה, כנדבכים מרכזיים לקיומה והצלחתה של משטרת ישראל, וכעובדה לחיזוק אמון הציבור בה.

יום הכיף לשורדי השואה מהווה דוגמה ומופת לקשר החזק והאמיץ של משטרת ישראל עם הקהילה. משטרת ישראל מקיימת בכל רחבי הארץ פעילויות מגוונות לחיזוק והידוק קשרים אלה אל מול אוכלוסיות שונות.

פעילויות אלה, בפרט כשמדובר באוכלוסיית שורדי השואה המצויה בלב כולנו, ממלאות את שוטרי משטרת ישראל בתחושת סיפוק, נחת וגאווה.

משטרת ישראל תמשיך לפעול במסירות ומתוך תחושת שליחות למען הציבור בישראל.

בברכה,
יוחנן דנינו, רב-ניצב הכללי
המפקח

עמוד 1 מתוך 1

www.police.gov.il

גבר האערכת
מאת: ימימה לוי | yemimale@gmail.com

בחוק היסוד הוגדר אופייה של מדינתנו: "יהודית ודמוקרטית", אלא שלעיתים תכופות נמצאים שני ערכים אלה בסתירה. בעירנו חדרה הרוחות סוערות בשל החשש שיסגרו בתי עסק בשבת. ניתלה באילנות גבוהים, משוררנו ביאליק על השבת: "...בלי השבת אנו אומה בזויה ושפלה... יש לרומם את ערך השבת...ולא, נבול ניבול ולא תהיה לנו תקומה..." ביאליק היה נגד חילול שבת בפרהסיה. ובימינו חיים גורי, המשורר והסופר, בראיון שנערך החודש, אומר: "בתל אביב נולדתי, שבת היתה שבת, הכל היה סגור, ומי שרצה לקנות היה הולך ליפו. היום הפכו שם את יום השבת ליום המסחר הכי גדול. בכל העולם סוגרים ביום ראשון את רוב המקומות. בת"א אומרים-הם יורדים לחיינו אז נראה להם' וזה לא נכון לעשות כך, לי זה מפריע. בתור אדם חילוני הייתי רוצה שהצביון יישמר".

לחברת הכנסת, רות קלדרון, יש תובנה והצעה לגבי אופי השבת: "...המאבק הוא לא אם אוכל לקנות חלב בשבת או לא, זה לא מה שחשוב. אם לרוב החילוני תהיה אופציה רעיונית תרבותית בשבת, פחות אנשים יעשו שופינג".

ואנו נוסיף כלל הילכתי: "אין גוזרים על הציבור, אלא אם כן רוב הציבור יכולים לעמוד בו", ושלוש בתוכנו, קודם לכל. ואם לא, יקרה מה שהתריע ביאליק: "סכנה גדולה נשקפת לנו, שנתפלג ונהיה לשני שבטים, האחד נאמן לקניין האומה והשני פורק עול וכופר".

מוזיקה אתיופית, אותנטית, ציונית
מאת: 'איש' וולטון | yoshwols@walla.com

שיר הגעגועים "ירח" של איש חדרה שלמה גרוניך ומקהלת "שבא" שנגניה, רובם ככולם חדרתיים, מתחיל במילים: "הירח משגיח מעל, על גבי שק האוכל הדל המדבר מתחת, אין סופו לפני, ואמי מבטיחה לאחי הקטנים. עוד מעט, עוד קצת, להרים רגליים מאמץ אחרון, לפני ירושלים".

בבית דיון שקיימה המועצה הציונית בחדרה, הופיע אליאס אינברם, מרצה יוצא אתיופיה.

כדי להיכנס לאווירת הנושא, הופיעו לפנינו קבוצת נגנים יוצאי אתיופיה, בראשם איינו טפרה ובנו יוסי. בקטעי מוזיקה אתיופית אותנטית, שנוגנו על כלים מיוחדים המשולבים בתרבות אתיופיה. איינו טפרה בן ה-57 היה פעיל עלייה באתיופיה. מפעיליו נעזרו בו כי היו ברשותו רשימות יהודים מכל מחוז צ'לינגה-אורנג'ה בו הוא גר. פעילותו העקבית והמסיבית, עיכבה את עליית משפחתו שעלתה ארצה רק בשנת 1995. לזוג ישמבאט ואינו טפרה 7 ילדים, מתוכם 2 צברים. יוסי הוא הבן הבכור. כשנה לאחר עלייתם הגיעה המשפחה לחדרה.

המוזיקה האתיופית ועגונות ועשירה ביותר, נטועה ושואבת מקורותיה מהקבוצות האתניות הרבות המאכלסות את אתיופיה, ואשר לכל אחת מהן ייחוד מוזיקלי.

המוזיקה האתיופית הדתית מתאפיינת גם באלמנט מוזיקלי נוצרי עתיק מהמאה השישית לספירה. בצפון-מזרח אתיופיה התפתח סגנון מוזיקלי מוסלמי, הנקרא מנוזמה. שירים אמהאריים בסגנון זה התפשטו אל הר וג'ומה, וניתן למצוא באזור שירים בשפת אורומו המבוצעים בסגנון זה. ברמה האתיופית, מוזיקאים נודים, הנקראים אזורים, מנגנים מוזיקה חילונית מסורתית, הזוכה ליחס של כבוד וחשד מצד החברה האתיופית.

המוזיקה מהרמה האתיופית מאופיינת בארבעה סולמות עיקריים:

1. תזטה - הבעת משאלות וחלומות ושירי אהבה וחתונה.
2. באטי - שירי הלל לאישים נכבדים.
3. אמבסאל - סיפור עלילות מסורתיות והיסטוריות.
4. אנצ'הוי - שירה דתית ושירי יציאה למלחמה.

כלי הנגינה האתיופיים כוללים מיוון גדול שקצרה היריעה מלתאר, כלי נשיפה וכלי מיתר כמו הקרר דמוי הגיטרה והמסנקו החד-מיתרי עליהם המופעלים על-ידי איינו ויוסי. ישנם גם כלי מיתר עם שלושה, שישה, ושמונה מיתרים וכן כלי הקשה מגדלים ומסוגים שונים.

מקום החזרות של משפחת טפרה הוא חדר השינה בביתו של יוסי והדבר מקשה עליהם ועל רעייתו וילדיו הקטנים של יוסי. ביקורי אצלם הניב שתדלנות שלי לשיתופם בהופעות עירוניות ובמציאת מקום עירוני שישמש באופן זמני לחזרותיהם. כולי תקווה ותפילה שהבטחתו של ראש העיר צביקה גנדלמן בדבר הקמתו במהרה של מרכז מורשת יהדות אתיופיה תתממש במהרה. בטוחני שהופעתם המעולה והמרגשת תהנה קהל רב יותר.

צחי רון - כוכב עליון

כתובת: ימימאל | yemiale@gmail.com

צחי רון, דמות מוכרת בחדרה, בעיקר בשל פעילותו ההתנדבותית בעמותה למען הקשיש, היה אחראי על "קו הקשר" 13 שנים עד לימים אלו. עבר עשיר ותוסס לצחי, חלקו עלום עד היום.

צחי בן 85, נולד בעיראק בעיר כרכוכ, זו עיר נפט שהיתה הרביעית בגודלה שם. בית הוריו היה בית מסורתי וציוני. בעקבות הפרעות בבגדד ביוני 1941, החלה פעילות ציונית ברחבי עיראק. (למעשה אביו של צחי ניסה לעלות לארץ עוד ב-1932 ברכבת מדמשק לא"י, אך ניתפס בצמח ע"י הבריטים והוחזר לסוריה). כשצחי היה בן 14 הגיע אנצו סירני לעיר כרכוכ. הוא ניהל שיחות עם הצעירים ובכוח אישיותו סחף אותם לציונות. הוא הקים את "תנועת החלוץ" שהיתה אז תנועה קטנה. צחי מסביר: "בשל סיכסוכים פנימיים ואגו, התנועה התפרקה לאחר שנתיים. אח"כ הגיעו שליחים מן הארץ, אלא שהפעם אופי השליחים והשיחות משכו תשומת לב רבה יותר גם של הצעירים וגם של משפחותיהם". ההבדל בין התנועה הראשונה לשנייה, לפי צחי: "בעוד שעם אנצו סירני ישבו ושוחחו בבתי קפה, התנועה השניה (ב-46) שמרה על סודיות וחשאיות". צחי הצטרף לתנועה ב-47. יחד עם עוד צעירים יצא לבגדד שם למדו קורס בעברית במשך כחודשיים. כשחזרו, לימדו את החברים. המדריכים מהתנועה היו משכילים - בוגרי תיכון ומעלה. בפעילות הציונית צחי זכה להכיר שליחים מהארץ: את יואב גורל, שלמה הלל, מרדכי בן פורת, סאמי מוריה ועוד ... אחיו של צחי, איתן ז"ל הצטרף ראשון לתנועה הציונית וההורים תמכו בכך. בית ההורים ובית הסבה הפכו לקנינים של התנועה. כל שבוע היו מתקיימים במחנת שיעורי עברית והרצאות על הארץ, בקבוצות. הקבוצות היו ממודרות וניתנו בכל פעם בבית אחר. היו, כמובן, גם הלשנות, אך השוחד לשוטרים. פתר את הבעיה. ביתם של הורי צחי שימש גם אכסניה לעולים בלתי-ליגאליים. אנשים אלה היו שפוטים

של המלשינים. כשנשאל המלשין על הימצאותה בעיר, ענה שאיננו יודע איך, אך השמועות מספרות שהשיבה עם מטוס מיוחד מישראל". לזה קוראים דמיון מזרחי. צחי מסביר מדוע התירו השלטונות בעיראק ליהודים לעלות: "לאחר מלחמת השחרור בארץ, בה הצבא העירקי השתתף והובס האנטישמיות התעוררה, היהודים חפצו לעלות, והשלטונות בעירק חשבו שעליה המונית תמוטט את המשטר הציוני בארץ אם ישלחו בבת אחת 120 אלף יהודים לשם. היו גם שמועות ששרים קיבלו שלמונים. הוכרז על שלילת אזרחות של כל יהודי הרוצה לעזוב, ומכיוון שהיו הגבלות על הרכוש שיכלו לקחת היו בטוחים, שרק הצעירים יעלו, ואילו ההורים המבוססים יישארו. הממשלה הופתעה כשהתגלה שהמונים הגיעו למרכזי הרישום".

היעד הרשמי היה קפריסין, אך אחר כך לא הקפידו וטסו ישירות לארץ. המשפחה התגוררה במעברת תלפיות, אחר כך במעברת שפרעם, בלי מים בצריף וכמובן ללא חשמל. משם למחנה צבאי לשעבר של הבריטים, שדה התעופה בחיפה. לבסוף, לקרית נחום. צחי התגייס מיד כשעלה לארץ. כשהשתחרר עבד באתא והיה עובד מצטיין שמשכורתו עלתה מעלה מעלה. למרות זאת הסכים לעבוד במשרד ראש הממשלה בעבודה חשאית (כשמשכורתו בערך שליש מהקודמת). צחי מסרב עד היום לפרט את טיב אותה עבודה, אך מודה שבין היתר נשלח לאי שם בוהות בדויה... צחי נשוי לדייזי היפיפיה, להם בת ושלושה נכדים.

חי-אל סוכנות לביטוח (1988) בע"מ
מומחים לתכנון פנסיוני אישי, תנאים סוציאליים, פיננסים וביטוח

- משכנתאות
- כל סוגי הביטוח
- השקעות
- ביטוחי רכב
- ביטוחי דירות

בתנאים מיוחדים.

השוואת מחירים בכל חברות הביטוח.
בחירת מסלול השקעה לפי צרכי הלקוח ומצב השוק.
ליווי צמוד במקרה של תאונה, כולל הכנת מסמכים לתביעה משפטית במידת הצורך.

רח' לה-גרדיה 5 ת"א 67613
טל. 03-6394815 פקס. 03-6888066
E-mail: chael@bezeqint.net

פאנורמה אלון הנשים בחברה
הטייל בהנאה עם

טיולי רון ירון קמ"ה

הסעות * אוטובוסים * מיניבוסים
טרנזיטים מפוארים וממוזגים
קשר אלחוטי, וידאו, טלוויזיה

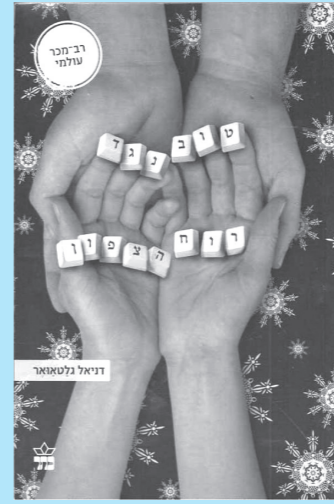
רח' ביאליק 18, חדרה
טל. 04-6341827

כצאי לקרוא

מאת: עדי שיטה | shittadi@netvision.net.il

טוב נש? רוח הצפון / דניאל גלסוואר

היום, בעידן אובדן השפה המדוברת, כשהעולם מתנהל על גבי צג המחשב והטלפון החכם, היה משעשע ומרתק לקרוא ספר שכולו מסרים של הודעות טקסט-מיילים.

העניין מתחיל בטעות - בחורה מבקשת לשחרר אותה ממנוי על מגזין מסוים. המייל מגיע - בטעות - לבחור שבחר לענות לה בצורה משעשעת. מכאן מתפתחת תכתובת הקושרת את שני המכותבים והקורא לומד להכיר את שני הצדדים, בעוד הם לומדים להכיר זו את זו וההיכרות הזאת משפיעה על חיי שניהם בצורה משמעותית מאוד.

היום, כשהמיילים עלולים להיות גם חרב פיפיות ואפילו לקבוע גורלות הופך הספר לאקטואלי ומעורר למחשבה. הספר תורגם מגרמנית והוא נקרא בנשימה אחת. תעיד על כך קוראות שמסרתי בידיה את הספר על מנת שתתרגם, למחרת החזירה לי אותו והעידה על עצמה שלא הניחה אותו עד שסיימה לקרוא.

חדשות האינטרנט

מאת: יצחק (צ'קלה) גולדפינגר | ipzhk@bezeqint.net

אפליקציית דואר ישראל

מדורנו מרחיק הפעם לכת, ובהמשך לאתרי האינטרנט המוצעים בו הוא פונה לאפליקציית דואר ישראל. מי מאיתנו אינו סובל מהשרות בדואר ישראל, ובמיוחד מהעמידה בתור בסניפי הדואר לקבלת דואר רשום או כל שרות אחר? דואר ישראל היה מודע, כנראה למצב בלתי נסבל זה, והחליט להצטרף לעולם הקדמה, המציע לנו פתרונות טכנולוגיים מתקדמים. במסגרת זו הוא מציע את "אפליקציית דואר ישראל" בטלפון הנייד החכם שלכם. לחיצה על כפתור האפליקציה מציעה לכם מספר אופציות. אחת מהן היא "הזמנת תור". בחירה באופציה הזו מאפשר לנו לקבוע מועד ושעה לתור שלנו בסניף הדואר המבוקש.

בעת שנתייצב בסניף הדואר בשעה שנקבעה לנו, יופיע מספרנו על הלוח האלקטרוני, ונוכל להשתמש מיידית בשרות הדואר, בהתאם לפרטים שנופקו לנו באפליקצייה. "שתילת" אפליקצייה דואר ישראל בטלפון שלכם, תיעשה בקלות על ידי נכדיכם או ילדיכם, הבקיאים על בוריים בכל "סודות" הטלפון החכם. פרטים נוספים, והסבר על כל התהליכים לפי סדר, תוכלו לראות באתר "דואר ישראל" באינטרנט. תודה לידידי יוש וולשטיין שהביא לידיעתי את הרשום לעיל.

מי מכיר? מי יודע?

מאת: יצחק (צ'קלה) גולדפינגר | ipzhk@bezeqint.net

עמיחי הוניג

עמיחי הוניג, בן חנה ומרדכי שנולדו בארץ ישראל והיגרו לאוסטרליה, נולד באוסטרליה בעיר פרת בשנת 1919. בהיותו בן 14 חזרה משפחתו לארץ ושהה להתגורר בחדרה. עמיחי היה מדריך ספורט ב"מכבי" וסיים בבגרותו בהצלחה את בית הספר "כדורי".

בראשית מלחמת העולם השנייה התנדב לחיל האוויר הבריטי והוסמך כטייס מפציצים. לאחר תקופת ניסיון הצטרף לטייסת קרב אוסטרלית והשתתף במשימות תקיפה רבות כנגד הצבא הגרמני. על פעילותו כטייס קרב זכה הוניג במדליית הטיסה המצויינת.

בתאריך 30.8.1943 יצא עם רביעיית מטוסי קרב למשימת סיור לאורך חופי יוון. תוך כדי המשימה אבחנו הטייסים אנייה גרמנית בקרבת החוף. המטוסים הפציצו את האנייה, וביעף האחרון נפגע מטוסו של הוניג וצלל בים. סירת הצלה ושתי גופות נראו על ידי יתר הטייסים, ודווחו בחזרתם לבסיס. עמיחי הוניג הוכרז כנעדר יחד עם טייס המשנה.

בפברואר 1946, אחר המלחמה, הוקם בחדרה קלוב תעופה שנקרא על שמו של עמיחי הוניג: "קלוב התעופה עמיחי חדרה". הקלוב פעיל עד עצם היום הזה.

עמיחי היה בחזקת נעדר כ-7 שנים. בשנת 1950, לאחר תחקירים מקיפים, נסעו הוריו ליוון בניסיון לאתר את שרידי גופתו. מול חוף הים בו נראו צפות גופות הטייסים, ליד בית ספר לדייג, אותר קבר שעד ראייה לקבורה ידע לספר שזאת הייתה גופה שנפלטה מהים.

מומחים זיהו את הגופה, וביום 31.5.1950 הובא עמיחי הוניג לקבר ישראל בחלקת הנופלים בבית העלמין בחדרה. יהי זכרו ברוך.

מרדכי הוניג, אביו של עמיחי, הוא מחברו של המנון חדרה "הבה נרננה" (על פי לחן חסידי). ההמנון חובר לכבוד יובל 50 שנה לחדרה.

מעט הקוראים

מאת: יצחק (צ'קלה) גולדפינגר | ipzhk@bezeqint.net

במדור "סיפורו של רחוב" (גיליון חדש" מספר 225 מיולי 2015) הבאתי את פועלו של ראש העיר השני של חדרה יצחק וידרקר ז"ל. הקורא שלמה שרוני הגיב לכתבה זו וביקש לציין כי שיא פועלו של יצחק וידרקר בשלוש תקופות כהונתו כראש העיר חדרה היה במאבקו חסר הפשרות להקים בית חולים באזור השיפוט של חדרה. ואכן, במחצית שנות ה-50, לאחר שהייתה כוונה להקים בית חולים אזורי בנתניה, וידרקר ניהל מאבקים בלתי נלאים נגד כוונה זו, ופעל להקמת בית החולים בחדרה. מאמציו נשאו פרי ומשרד הבריאות של ממשלת ישראל שינה את הכוונה הראשונית, ונתן הנחייה לבניית בית חולים בחדרה. בשנת 1959 נחנך האגף הראשון (בית היולדות) של בית החולים ע"ש הלל יפה בחדרה, ומאז התפתח בית החולים עד לממדיו כיום.

לדברי יפעת, אימון קוגניטיבי, כמו הפעלת המוח ע"י קריאה, למידה, יצירה, שמיעת מוסיקה, הימצאות בחברת אנשים או בני משפחה, פעילות גופנית כמו הליכה מסודרת וקבועה (המזרימה יותר חמצן למוח ומשפרת על ידי כך את תפקוד הזיכרון ומהירות התגובה), פעילות חברתית והתנדבותית, כל אלה ישפרו וישמרו את הזיכרון של האדם המבוגר בעשור השלישי - רביעי לחייו. חשובה לא פחות היא התזונה הנכונה ומאזן הנוזלים. יש לשתות באופן מסודר ולא רק כשמרגש צימאון. שינה מספקת ונטילת התרופות בהתאם להוראות חשובות שיש למלאן.

"איפה המפתחות?"
"האם כיביתי את הגז?"
"נעלתי את הדלת?"
"רציתי לבצע פעולה כלשהיא ולא זוכרת מה התכוונתי לעשות?"
"אני לא מצליחה לזכור שמה או שמו של אדם מוכר."

יפעת אייזנגר

אלה מסממני השכחה בגיל השלישי. עם העלייה בגיל מתעצמת תופעה זו, ותוצאותיה לעיתים קרובות משפיעות על מצבו החברתי, הנפשי והגופני של האדם המבוגר. הדבר מתבטא בבידוד חברתי-ירידה בקשרים חברתיים, התכנסות והסתגרות, לעיתים גם קושי בהתמצאות במרחב. אבחון מוקדם הוא כלי ראשון בחשיבותו לרופאי המשפחה, לנוירולוגים ולגרונטולוגים, כי הוא מאפשר להם לקבל תמונה אמינה לגבי מצבו הקוגניטיבי של המטופל. ככל שהאבחון מתבצע מוקדם יותר, כך ביכולתם לקבל החלטות מושכלות יותר לגבי המשך הטיפול, ובכך למנוע הידרדרות או גם אפשרות לשיפור.

הזיכרון הוא היכולת שלנו לקלוט, לאחסן ולשלוף מידע. במאגר הזיכרון נשמרות חוויות מתקופות חיים שונות ומידע שלמדנו על הסביבה הטבעית והאנושית סביבנו, תחושות שהרגשנו ומחשבות שחשבנו. הזיכרון שלנו מורכב משלושה מאגרים: זיכרון מידע, זיכרון לטווח קצר וזיכרון לטווח ארוך. אנו קולטים את המידע לפי מידת חשיבותו מעבירים אותו לזיכרון לטווח קצר ומשם לזיכרון לטווח ארוך ושם הוא נשמר לאורך זמן. עם ההתבגרות ככל שאר המערכות, גם הזיכרון יורדת ופוגעת בתפקוד היום-יומי. אדם מתחיל לשכוח משימות שעליו לבצע, שמות של מכרים, מידע שנמסר לו, היכן הניח חפצים. קיים גם מצב של פגיעה בקשב כתוצאה של עומס רב שנגרם מחיים עמוסים ולחוצים, או כתוצאה ממצוקה נפשית שנוצרת בעקבות מחלה ומשברים אישיים או משפחתיים.

בראיון שערכנו במרפאת דגני, עם המרפאה בעיסוק **יפעת אייזנגר**, שאלנו: **מי הוא קהל היעד המופנה למכון?**
"המטופלים במכון הם מגוונים, אנשים מבוגרים, צעירים לאחר פגיעות ראש בתאונות, חולי פרקינסון, חולי M.S (טרשת נפוצה) וחולי מחלות נוירולוגיות נוספות".

האם המחלה גנטית?
"סבורים שקיים גם רקע גנטי. החוקרים אומנם חלוקים בנושא, אך קיימת סבירות גבוהה שלאנשים פעילים שכלית וגופנית יש יותר זרזרות מוחיות. כאשר קיימת ירידה קוגניטיבית יש לערב גורמים בני משפחה ואחרים. אנו מלמדים להתמודד עם קשיי היום יום, עריכת קניות, מיון דואר וניירת חיונית. מעודדים ביקור ילדים, נכדים ונינים. טיול בפארק, קריאת עיתון בצוותא, תפקידה של המשפחה לזיום פעולות מסוג זה".

אלו זרכים כדאי פנקס? מה נח אצלך את הזיכרון?

1. לא לבצע פעולות באופן אוטומטי, אלא באופן מתוכנן ומחושב.
2. לשמור על סדר קבוע, להניח את המשקפים, המפתחות במקומם, וכן לשמור על סדר וארגון הבית.
3. בעת קריאת ספר לרשום את הדמויות והמקומות המסופרים, מה שיקל על הקליטה והזכירה בהמשך.
4. לכתוב את הברז הראשי של הגז במטרה למנוע דליפת גז ותוצאותיה.
5. לנהל רישום, טוב להשתמש ביומן ורשימות למשימות ולתכנון יומי.
6. לשנן שמות או מושגים חדשים.
7. להשתמש בעזרים כמו מפת האזור, פנס כיס, ורישום כתובת היעד.
8. להצטייד בטלפון נייד ורשימת מספרי הטלפון של אנשים קרובים היכולים לסייע לעת מצוא.
9. להכין רשימת שאלות לפני המפגש עם הרופא או פקידי המשרדים למיניהם.
10. להכין רשימת משימות לימים הבאים.

כאמור, טוענת יפעת, "היכולת הקוגניטיבית שלנו, הזיכרון, הקשב, הריכוז, יכולת הלמידה, ההתמצאות במרחב, הולכים ופוחתים עם השנים. גיל ה-40 הוא ציון דרך, אנחנו מתחילים להרגיש מה שהמוח והגוף התחילו כבר קודם. הזיכרון, יכולת הריכוז, הלמידה והקליטה אינם מה שהיו בעבר".

במכון לריפוי בעיסוק, מציינת יפעת, מקיימים סדנה לאבחון הזיכרון, בה משתתפים בין 5 - 10 מטופלים. מקיימים 6 מפגשים, שמשך כל אחד הוא שעה וחצי. לכל מפגש נושא ובהתאם ניתנים שיעורי בית. ההפניה נעשית על ידי רופא המשפחה.

זכרו! מה שלא עובד - אובד.

תודתנו נתונה ליפעת אייזנגר מרפאה בעיסוק, שסייעה בהכנת כתבה זו.

מהר כורתים כאן עצים משני צידי המדרכה. דהרנו למקום ואכן, עלה הכורת על עצי פיקוס וותיקים ברחוב רוטשילד... והסיבה? עטלפים מטנפים. מסתבר שבית חדש שנבנה לא מכבר סובל קשות מלשלשת של העטלפים ולכן יבוא הגואל כשיכרתו את העצים.

מה? אין פתרונות אחרים? נזכרתי באימרה - אם יש פישפשים נשרוף את המועדון, ואם השוק מלוכלך - תשלימו לבד. אבל כרגע זה לא הדיון.

פנינו לדני אחרק, מנהל מחלקת הגינון בעירייה. הוא קיבל אותנו ברצון ובמאור פנים וקבל גם הוא על כך שידיו כבולות נוכח הנעשה בגיזרת נטיעת עצים עתירי נוף. קיים חוק שבבניה חדשה חייבים לנטוע לפחות שני עצים מצילים בוגרים. אנשים רוצים צל בחצרותיהם, אבל חלקם אינם יודעים אילו עצים מתאימים למטרת צל. הברוש, הדקל ודומיהם מצלים את עצמם, לעומתם קיימת רשימת עצים (אפשר לקבל אצל דני) שמתאימים לגידול מהיר ולהצללה.

אני שולחת אתכם, קוראי הנאמנים לרחוב רבין, בחלק הדרומי - שם צומחים משני צידי המדרכה עצי פלטפורם בעלי פריחה צהובה - תענוג לעבור ברחוב הזה. ישנם כמובן עוד דוגמאות: הרחוב הראשי בנווה חיים, רחוב ער אציל בברנדס ועוד. העצים בשכונת הפארק, אולי יצלו כשיתבגרו... **בקשתי אליכם - אשמח אם תגיבו לכתבה כמו שעשה שלמה שרוני שהזדעק בעיקבות כתבה קודמת שלי. כל הכבוד שלמה. אהבתי.**

ולבסוף, יצא לכם להשתתף בלווייה או באזכרה בבית העלמין החדש? נשרפתם? גם אני.

הכתבה הזו בוערת בעצמותי כבר מתחילת הקיץ. אני מרבה לצאת לעיר ותמיד תמיד מחפשת רחובות מוצלים - הלוואי והייתי עושה כך בתקופת הנעורים, אז חיפשנו שמש וחשבנו (כפי שחושבים הצעירים), ששזוף זה יפה. באה העלייה הרוסית והראתה לנו איך עור צריך להיראות - אבל זה נושא לכתבה נפרדת.

ובכן, יצאנו, הצלם פניאל ואנוכי לעיר חולון לתערוכת העיצוב (כדאי לבקר - רק הבניין שווה ביקור) שם מוצגת כל הקיץ תערוכה בשם "צל ערים". לא, זאת לא שגיאת כתיב. כולנו מחפשים צל בארץ החמה והשמשית שלנו. בתי הקפה והמסעדות מצטיידים בעוד מועד בשימשיות ענקיות ואפילו במתזי מים כדי לצנן את האורחים. בגנים הציבוריים נמתחות יריעות ומיני פתרונות כדי להקל על המשתמשים ובעיקר הילדים.

בתערוכה קיבלנו הדרכה צמודה לגבי הצללות, חומרי הצללה, פיתרונות הצללה ואפילו גימיקים לשגע את קרני השמש. כשיצאנו החוצה אל השמש הקופחת, ציידו אותנו בשימשיות ענקיות וצבעוניות המוכנות לשימושם של מבקרי התערוכה.

עד כאן ההקדמה, ועכשיו העיקר. חזרנו לעירנו חדרה - הירוקה עלי להדגיש, וגילינו שהמצב, בלשון המעטה, לא טוב. גני שעשועים שהמתקנים בהם "רותחים", העצים שניטעו עדיין לא עושים את העבודה ובינתיים? מה? מחכים. עץ בעל נוף מצל גדל משך שבע עד חמש עשרה שנים עד אז ילכו כבר הקטנים לצבא.

נכון שמצאנו גם גנים וותיקים מוצלים ונעימים אבל...? בשעה שאנחנו דנים כיצד נגיש את הנושא בכתבה מצולמת בערוץ 98 קיבלנו טלפון בהול מאזרחית שאיכפת לה: "בואו

סיפורו של רחוב

כביש אגרה חדרה

מאת: יצחק (צ'קלה) גולדפינגר | ipzhk@bezeqint.net

הבירוקרטי נמשך שנים, ובסופו של דבר אושרה הצעת החוק. בשנת 1928 הושלמה סלילת

בעקבות חנוכתו של כביש שמעון פרס המחבר את חדרה לכביש 6, כביש האגרה, הפעם סיפורו של רחוב הוא סיפורו של כביש המשתרע לאורך 4.2 ק"מ, הכביש המוביל ממרכז המושבה חדרה לתחנת רכבת מזרח, מרחוב הגליל (כיום רחוב הנשיא) ועד לתחנת רכבת מזרח והיה לכביש האגרה הראשון, והיחיד, בארץ ישראל! (עד לסלילת כביש 6). תחילתו בשנת 1921, עת הושלמה בניית מסילת הברזל מחיפה לקנטרה שבמצרים, והמושבה חדרה שהייתה בת 30 להיווסדה, החלה להשתמש בשרותי הרכבת, הן להסעת נוסעים והן להובלת משאות.

ועד המושבה חדרה פנה לשלטונות הבריטיים, ששלטו בארץ מאז תום מלחמת העולם הראשונה, וביקש מהם אישור ותקציב לסלילת כביש גישה לתחנת הרכבת. מכיוון שסלילת כביש באורך כזה הייתה כרוכה בתשלומי עתק, במושגי הזמנים ההם, וסכומים אלו לא היו ברשות ועד המושבה, הובאה הצעה מקורית בפני הנציב העליון הבריטי: ייסלל כביש גישה וכל העובר בו ישלם אגרת מעבר. הבריטים סרבו להצעה מכיוון שבכל הקיסרות הבריטית לא היו קיימים כבישי אגרה. ועד המושבה התעקש והביא נתונים על תנועת נוסעים ומשאות ההולכת ומתרבה, וביקש מהבריטים להגיש לפרלמנט בלונדון הצעת חוק שאישורה תאפשר סלילת כביש וגביית אגרה. המאבק

וכך כותב צבי בוטקובסקי, ראש ועד המושבה חדרה, בפרוטוקול הועד: "הכביש נותן אפשרות לתנועת האוטומובילים במושבה שעד עכשיו לגמרי לא הייתה שום אפשרות להשתמש בהם במושבתנו... ישנה עכשיו הקלה רבה בהובלת התבואות אל הגורן... האיכרים חוסכים הרבה זמן וכוחות של סוסים שעבדו כל השנים... בהובלת תפוחי הזהב וסחורות האימפורט בחורף משתמשים עכשיו בעגלות ואוטומובילים במקום גמלים..."

הקידמה הגיעה לחדרה!